

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBHND:2020:040.001961

Dosar nr. 2664/97/2020

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.1961/2020

DOSAR NR.2664/97/2020

Ședința publică din data de 07 octombrie 2020

PREȘEDINTE :	Badistru Ella Cristina	- judecător
	Oșan Adriana Geta	- asistent judiciar
	Florea Ionela	- asistent judiciar
	Costăchescu Mariana	- grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de reclamanta Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat *Avramesc Ciprian Dorinel* împotriva pârâtului *Liceul Tehnologic „Ovid Densusșianu” Călan*, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamantă, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează faptul că a fost parcursă procedura prealabilă premergătoare fixării primului termen de judecată, după care ;

S-a constatat că, prin serviciul registratură al instanței, la data de 29.09.2020, s-a depus la dosar de către consilier juridic Radu Cristiana, delegație de reprezentare a intereselor organizației sindicale și membrilor de sindicat.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, în conformitate cu disp.art.131 Cod proc.civ., constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză conform art.269 Codul muncii, art.1, 208, 210 din Legea nr.62/2011 coroborat cu art.95 pct.4 Cod proc.civ.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana, a arătat că nu are alte cereri și probe de formulat, solicitând judecarea cauzei pe fond.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat și ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, instanța declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul în dezbaterea fondului :

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în conținutul acesteia. Fără cheltuieli de judecată.

A susținut că drepturile salariale solicitate prin prezenta acțiune sunt expres definite de lege ca majorări sau creșteri ale salariului de bază și nu ca sporuri sau indemnizații.

Instanța a reținut cauza în pronunțare potrivit disp.art.394 Cod proc.civ.

TRIBUNALUL ,

Asupra acțiunii în conflict individual de muncă de față, constată:

Prin ***cererea de chemare în judecată*** înregistrată la această instanță sub nr.2664/97/2020, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul *Avramesc Ciprian Dorinel* a chemat în judecată pe pârâtul *Liceul Tehnologic „Ovid Densusșianu” Călan* solicitând obligarea acesteia la calculul și plata drepturilor salariale neacordate, respectiv a diferențelor salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale, acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut:

- creșterea salariului de bază cu 7%,10%,15%, 20% având în vedere asigurarea predării simultane la 2/3/4/5 clase de elevi, proporțional cu timpul lucrat în condițiile enumerate, începând cu data de 01.09.2017, sume actualizate cu rata inflației la data plății.

De asemenea, reclamanta a solicitat plata pe viitor a drepturilor salariale cuvenite având în vedere asigurarea predării simultane la mai multe clase de elevi, respectiv pe perioada cât îndeplinește condițiile pentru acordarea acestui drept și a menținerii prevederilor legale care au instituit dreptul la acordarea majorării salariale solicitate, precum și plata dobânzii legale penalizatoare pentru suma menționată la primul capăt de cerere, începând cu data nașterii dreptului și până la plata sumei datorate.

În fapt, reclamanta a arătat că începând cu data de 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, că în Anexa nr. I la lege (familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”), Capitolul I – Subcapitolul II (Reglementări specifice personalului didactic din învățământ), la art. 7 se prevede: „Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2-5 clase de elevi/grupe în învățământul preșcolar, primar sau gimnazial, primește o majorare a salariului de bază, după cum urmează: a) pentru 2 clase de elevi/grupe, o creștere cu 7% a salariului de bază deținut; b) pentru 3 clase de elevi/grupe, o creștere cu 10% a salariului de bază deținut; c) pentru 4 clase de elevi/grupe, o creștere cu 15% a salariului de bază deținut; d) pentru 5 clase de elevi/grupe, o creștere cu 20% a salariului de bază deținut”.

S-a mai arătat că reclamanta este personal didactic, iar începând cu data de 01.09.2019 a asigurat predarea pentru 3, 5 clase de elevi, împrejurări ce rezultă din adeverința emisă de pârâtă.

În aceste condiții reclamanta este îndreptățită să beneficieze de majorările pretinse.

Deși aceste drepturi sunt definite ca majorări sau creșteri ale salariului de bază, în mod nelegal, unitatea pârâtă nu a procedat la calculul și plata corecte ale acestor drepturi (aspect care rezultă explicit din adeverința emisă de unitatea de învățământ și anexată prezentei cereri de chemare în judecată); practic, ele nu au fost operate ca majorări ale salariului de bază, astfel cum sunt prevăzute expres de Legea nr.153/2017, ci au urmat regimul sporurilor și indemnizațiilor, fiind calculate de pârâtă prin raportare la salariul de aflat în plată la data de 31.12.2016, majorat, iar nu la salariul de bază în plată.

O asemenea interpretare este vădit nelegală, deoarece drepturile mai sus menționate sunt expres definite de lege ca „MAJORĂRI” sau „CREȘTERI” ale salariului de bază, iar NU ca sporuri sau indemnizații.

Dacă legiuitorul ar fi dorit să le reglementeze ca sporuri sau indemnizații, ar fi făcut-o, așa cum s-a întâmplat în legislația anterioară în materia salarizării personalului din învățământ, precum Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar (aplicabilă în perioada 2011-2016), care reglementa: indemnizație de 15% pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control și didactic auxiliar din învățământul special (Anexa nr.5, art.3 lit.C- Capitolul I și art.3 Capitolul II); indemnizație de 10 % pentru personalul didactic care îndeplinește activitatea de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii și profesorii pentru învățământul preșcolar (Anexa nr. 5, art. 3 lit. E din Capitolul I), spor de 7%, 10% și 15% pentru personalul care asigură predarea simultană la 2-4 clase (Anexa nr. 5, art. 6 din Capitolul I).

Or, în actuala reglementare, dreptul pretins de reclamantă nu mai este definit ca indemnizație sau spor – toate sunt majorări/creșteri ale salariului de bază.

Sintagma „salariu de bază” are în vedere, în accepțiunea Legii-cadru nr. 153/2017, salariul de bază în plată, calculat conform dispozițiilor actului normativ în cauză, ținând cont atât de salariile de bază din anexele la Legea-cadru de textele speciale privind aplicarea legii [respectiv art.38 alin.(1), (2) lit. d) și alin.(41) – texte derogatorii aplicabile personalului din învățământ], cât și de dispozițiile tranzitorii ale acesteia [art.39 alin.(6)– text derogatoriu, aplicabil exclusiv personalului din învățământ], referitoare la cum se ajunge la respectivele salarii de bază, prin creșteri anuale succesive aplicate salariilor anterioare.

Inclusiv Ministerul Muncii și Justiției Sociale a precizat expres că drepturile reglementate de Legea-cadru nr.153/2017 ca majorări/creșteri ale salariului de bază trebuie calculate prin raportare la salariul de bază în plată.

Astfel, în documentul intitulat „Clarificări privind aplicarea Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în anul 2019” , postat pe site-ul instituției în

cauză – la pct. 2 se precizează „Cum se acordă în anul 2019 majorările salariului de bază prevăzute în Legea-cadru”, răspunsul fiind următorul: „Majorarea salariului de bază se va aplica asupra salariului de bază stabilit pentru luna ianuarie 2019, care este compus din salariul de bază aferent lunii decembrie 2018 și $\frac{1}{4}$ din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018.”

În continuare, se oferă și un exemplu de calcul, care nu face decât să confirme faptul că drepturile salariale reglementate de Legea - cadru nr. 153/2017 ca „majorări ale salariului de bază” se calculează la salariul de bază în plată în prezent.

Spre deosebire de drepturile instituite ca majorări salariale, la pct. 6 din aceleași clarificări, se arată „cum va fi determinat cuantumul sporurilor în anul 2019”, răspunsul fiind: „în anul 2019, sporurile prevăzute de lege se acordă personalului care beneficia de acestea în luna decembrie 2018, cel mult la nivelul cuantumului acordat la acea dată, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Deci, în timp ce sporurile și indemnizațiile sunt plafonate la nivelul anului anterior, drepturile instituite prin lege ca „majorări” / „creșteri” ale salariului de bază nu sunt supuse aceluiași regim, astfel că ele trebuie calculate la salariul de bază în plată.

În același sens, în adresa MMJS nr.343/DM/28.02.2019 se arată expres că „prevederile art.4, art.7 și ale art.8 de la Pct. B «Reglementări specifice personalului didactic din învățământ» din Anexa nr.I la Legea-cadru stipulează faptul că, personalul didactic din învățământul special, cel care asigură predarea simultană și cel care îndeplinește funcția de diriginte, învățător, beneficiază de o majorare a salariului de bază și, ca atare, nu intră sub incidența art.34 alin.(2)” – (cu referire la art.34 alin.(2) O.U.G. nr.114/2018, care a dispus plafonarea sporurilor și indemnizațiilor la nivelul anului 2018 – n.a.)

Mutatis mutandis, raționamentul Ministerului Muncii este valabil și în anii anteriori – respectiv în anul 2018 și în intervalul 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr.153/2017) – 31.12.2017 – neexistând nicio prevedere legală contrară.

În considerarea principiului consacrat la art.1 alin. (5) din Legea fundamentală, pentru eliminarea oricăror tendințe de reglementare a unor drepturi pur formale, acordarea majorărilor/creșterilor salariale solicitate se impune, prin prisma celor invocate anterior, pentru ca dreptul personalului didactic, reglementat de lege, să nu devină doar o obligație lipsită de conținut.

În concluzie, de la data de 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice) trebuiau majorate cu 10% salariile de bază ale întregului personal didactic din învățământul preuniversitar care: desfășoară activitate de profesor pentru învățământul primar și asigură predare simultană.

Reclamanta îndeplinește condițiile pentru calculul și plata corecte ale drepturilor mai sus menționate, dar nu a beneficiat de acestea, aspecte care rezultă din adevărul emisă de unitatea de învățământ pârâtă, anexate prezentei.

Mai mult, învederează faptul că există deja practică judiciară favorabilă în materie.

Astfel, într-o speță similară, Tribunalul Mehedinți a admis acțiunea, obligând unitatea de învățământ, în raport de situația concretă a cadrului didactic reprezentat, să calculeze reclamantei membru de sindicat: „majorarea de 10% la salariul de bază în plată în anul 2018 pentru funcția de diriginte și să plătească acestuia diferențele de drepturi bănești dintre drepturile convenite și cele efectiv încasate, începând cu data de 01.01.2018...” „creșterea cu 25% la salariul de bază deținut în anul 2018, pentru gradația de merit și să plătească acestuia diferențele de drepturi bănești dintre drepturile convenite și cele efectiv încasate începând cu data de 01.09.2018...”.

Pentru a se pronunța astfel, Tribunalul Mehedinți a reținut că, ulterior abrogării O.U.G. nr. 57/2015, „în calculul majorării cu 10% pentru funcția de diriginte, respectiv al creșterii cu 25% pentru gradația de merit, trebuie să se aibă în vedere salariul de bază în plată în momentul acordării dreptului.”

Deci, personalul didactic din județul Mehedinți beneficiază deja de calculul corect al majorărilor /creșterilor salariale reprezentând dirigenție și gradație de merit (pe cale de consecință și învățământ special și predare simultană (prin raportare la salariul de bază în plată, nu la salariul „istoric”). A nu acorda aceleași drepturi membrilor de sindicat reprezentați în prezenta cauză înseamnă a-i plasa, în mod nejustificat, într-o situație de inferioritate față de salariați încadrați în funcții similare din sistemul național de învățământ, ceea ce echivalează cu discriminarea lor.

În consecință, pentru toate considerentele detaliate mai sus față de prevederile constituționale și legale, ținând cont de înscrisurile anexate, se solicită admiterea capătului I de cerere astfel cum a fost formulat.

Pentru considerentele detaliate la pct. I, având în vedere faptul că raționamentul juridic expus anterior își va păstra valabilitatea și după data pronunțării sentinței, ținând cont de situația de fapt și pentru a nu fi nevoie de declanșarea periodică a unor litigii cu același obiect, reclamanta apreciază că se impune și admiterea capătului II de cerere, cu obligarea pârâtei și la plata pe viitor a drepturilor salariale cuvenite reprezentând majorări/creșteri ale salariului de bază, respectiv pe perioada cât îndeplinește condițiile pentru acordarea drepturilor în cauză și a menținerii prevederilor legale care instituie acordarea majorărilor salariale solicitate.

În același timp, însă, consideră că, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâta datorează și dobânda legală penalizatoare pentru majorările salariului de bază, cuvenite și neachitate, reprezentând lipsa folosinței drepturilor cuvenite.

Cu privire la acest aspect, au fost invocate prevederile art.278 alin.1 din Codul muncii republicat, conform cărora: „Dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”

În consecință, în privința daunelor interese datorate de pârâta membrilor de sindicat reprezentați pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile legislației civile, respectiv cele ale Codului civil (Noul Cod civil – Legea nr.287/2009, republicată), respectiv art. 1530, 1531, 1535.

Se invocă în speță și incidența dispozițiilor art.2 din O.G. nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, potrivit cărora: „În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.”

Daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă - aceasta deoarece obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă. În acest sens s-au pronunțat deja Tribunalul Dolj, Tribunalul Olt, Curtea de Apel București etc.

În condițiile în care este vorba de o întârziere la plata unei obligații de plată, pârâta datorează dobândă legală penalizatoare, astfel cum este aceasta definită la art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011: „Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare”.

În același sens sunt și Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.7/27.04.2015 și nr.21/22.06.2015 (pronunțate în recursuri în interesul legii), instanța supremă statuând obligativitatea plății dobânzii penalizatoare - obligatorii, potrivit art.517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat în recurs în interesul legii și ÎCCJ prin Decizia nr. 2/17.02.2014 (dosar nr. 21/2013): „În aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art.1088 din Codul civil din anul 1864, respectiv art.1531 alin.(1), alin.(2) teza I și art. 1535 alin.(1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, pot fi acordate daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar (...)”. Această decizie este obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă.

Reclamanta apreciază că acordarea dobânzii legale penalizatoare se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, creditoarea (membrii de sindicat beneficiari ai majorărilor/creșterilor salariale) fiind privată de folosirea sumelor de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective. Daunele-interese moratorii (dobânda legală) reprezintă o sancțiune pentru întârzierea la plată a unor obligații, dispuse – în cazul de față – de lege în sarcina angajatorului.

În drept s-au invocat: art.148 și urm, art.194 din Noul Cod de Procedură Civilă; art. 268 alin. (1), art. 278 alin. (1) din Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare; art. 28 din Legea dialogului social nr. 62/2011; art.15 din Legea-cadru nr.153/2017, art. 4, art. 5, art. 7, art. 8 din Anexa nr. 1, Capitolul I, Subcapitolul B la Legea-cadru nr.153/2017; art. 88 alin. (1) din

Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare; art. 1 alin. (5) din Constituția României; art. 2, art. 3 din O.G. nr. 13/2011, art.1530, art.1531, art.1535 din Noul Cod civil.

În probațiune s-au depus următoarele înscrisuri: împuternicire, adeverința emisă de unitatea de învățământ, clarificări privând aplicarea Legii cadru nr.153/2017, practică judiciară (f. 5-13).

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, conform art. 270 Codul Muncii.

În probațiune s-au depus înscrisuri și practică judiciară.

Pârâta, legal citată, nu a formulat întâmpinare în cauză.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, din adeverința nr.139/27.01.2020 (f.6) rezultă că reclamantul este salariat al unității de învățământ pârâte, având calitatea de profesor inginer și începând cu data de 01.09.2019 a asigurat predarea simultană la 2/3/4/5 clase de elevi, proporțional cu timpul lucrat în condițiile enumerate, beneficiind de o majorare cu 7%/10%/15%/20% a salariului de bază din luna decembrie.

În conformitate cu dispozițiile art. 7 din Anexa 1 (Familia ocupațională de funcții bugetare „învățământ“) - Capitolul I - B. Reglementări specifice personalului didactic din învățământ din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, „Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2-5 clase de elevi/grupe în învățământul preșcolar, primar sau gimnazial, primește o majorare a salariului de bază, după cum urmează: a) pentru 2 clase de elevi/grupe, o creștere cu 7% a salariului de bază deținut; b) pentru 3 clase de elevi/grupe, o creștere cu 10% a salariului de bază deținut; c) pentru 4 clase de elevi/grupe, o creștere cu 15% a salariului de bază deținut; d) pentru 5 clase de elevi/grupe, o creștere cu 20% a salariului de bază deținut.”

Instanța reține că Legea nr.153/2017 reglementează salarizarea personalului bugetar, că în anexele I- IX la lege sunt prevăzute dispoziții de salarizare cu privire la fiecare familie ocupațională de funcții bugetare, iar în Capitolul I lit. B sunt prevăzute reglementări specifice personalului didactic din învățământ.

Aceste dispoziții specifice familiei ocupaționale învățământ se impun a fi coroborate cu dispozițiile generale și comune în materia salarizării cuprinse în Legea nr.153/2017.

Astfel, art. 38 Legea nr.153/2017 reglementează aplicarea acestui act normativ, dispunând în alin. 1 că prevederile legii se aplică etapizat, începând cu 01.07.2017, iar în alin. 2 lit. a) se precizează faptul că: începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor indemnizațiilor potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

Anterior intrării în vigoare a Legii nr.153/2017, prin O.U.G. nr. 9/2017 au fost reglementate măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, iar în art. 1 alin. 1 s-a prevăzut că „în perioada 1 martie - 31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare."

Începând cu data de 1 ianuarie 2018, prin art.38 din Legea nr.153/2017 se prevede acordarea următoarelor creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul

acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

d) prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, de care beneficiază personalul care ocupă funcții didactice din unitățile de învățământ preuniversitar și universitar de stat, se majorează cu 20% față de nivelul acordat pentru luna februarie 2018, cu respectarea prevederilor alin. 6;

d²) de prevederile lit. d) beneficiază începând cu luna mai 2018 și personalul încadrat pe funcțiile de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct, inspector școlar de specialitate și inspector școlar;

Potrivit alineatului 6 din același articol, "în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022".

Cu privire la perioada 2019-2022, în cuprinsul art. 38 din Legea nr.153/2017 se arată că se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).

Față de dispozițiile art.1 alin. 1 din O.U.G. nr.9/2017, art.15 și art.38 alin. 2 lit. a) din Legea nr.153/2017, rezultă că majorarea cu 10 % pentru profesor învățământ primar, solicitată începând cu luna septembrie 2017, se raportează la salariul de bază acordat în luna februarie 2017, respectiv cel acordat pentru perioada iunie - 31 decembrie 2017, dispozițiile legale făcând referire la menținerea în plată a sporului la nivelul acordat.

Decizia nr. 41/2018 pronunțată de Î.C.C.J. - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, a stabilit că „ în interpretarea și aplicarea prevederilor art.33 și art.34 alin.3 din O.U.G.nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, cu modificările și completările ulterioare și ale art.1 alin. 1, 2, 5 O.U.G. nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, aprobată prin Legea nr. 152/2017, începând cu 1 ianuarie 2017, cuantumul sporurilor și indemnizațiilor prevăzute pentru personalul din învățământ se determină prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, fără a include majorarea prevăzută de art. 34 alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015. "

Având în vedere caracterul obligatoriu al dezlegărilor date problemelor de drept conform art.521 alin.3 Cod proc. civ., se constată că pentru întreg anul 2017, majorarea cupentru asigurarea predării simultane la mai multe clase de elevi se raportează la salariul de bază din luna decembrie 2016, de care a beneficiat reclamanta membru de sindicat.

Față de aceste dispoziții, majorarea pentru asigurare predare simultană au fost acordate corect doar în perioadă ianuarie 2017- mai 2017, în raport de salariul de bază acordat în luna decembrie 2016.

În ce privește aplicabilitatea O.U.G. nr.57/2015, se reține că aceasta a fost o lege anuală de salarizare și a reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, fiind dată în aplicarea legii cadru nr.284/2010.

Prin art.44 pct.9, 23 din Legea nr.153/2017, au fost abrogate expres Legea nr.284/2010 și O.U.G. nr.20/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr.57/2015, astfel că și-au încetat aplicabilitatea și efectele deciziei nr. 41/2018 ÎCCJ, ca efect al abrogării dispozițiilor legale supuse interpretării.

Așa fiind, începând cu 01.09.2017, în calculul majorării pentru asigurarea predării simultane trebuie să se aibă în vedere salariul de bază în plată de la momentul acordării dreptului.

Cum în litigiile de muncă sarcina probei revine angajatorului, care, potrivit art.272 coroborat cu art. 168 din Codul muncii, avea obligația de a face dovada plății majorării de salariu către reclamantă și față de situația că pârâta nu a formulat întâmpinare în cauză și nu a depus acte în apărare, precum și față de împrejurarea că prin adeverința emisă și depusă la dosar (la fila 6), unitatea școlară pârâtă a recunoscut că plata drepturilor salariale nu s-a făcut la salariul de bază în plată ci prin raportare la salariul de bază din luna decembrie 2016, instanța va admite capătul de

cerere privind creșterea salariului de bază cu 7%/10%/15%/20% având în vedere asigurarea predării simultane la 2/3/4/5 clase de elevi, proporțional cu timpul lucrat în condițiile enumerate, începând cu data de 01.09.2017 și până la data pronunțării prezentei sentințe.

Pentru aceleași considerente va obliga pârâtul și la plata în continuare a drepturilor salariale reprezentând majorarea salariului de bază pentru asigurarea predării simultane, pentru perioada cât îndeplinește aceste condiții pentru acordarea și menținerea prevederilor legale care instituie dreptul salarial solicitat.

Totodată, conform art.1 alin. (3) din O.G. nr.13/2011 „dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare”, astfel că pentru acoperirea prejudiciului rezultat din lipsa de folosință a drepturilor salariale de către reclamantă, pârâta va fi obligată și la plata dobânzilor legale aferente pentru sumele menționate la pct.I din petitul cererii de chemare în judecată,

Pe cale de consecință, în temeiul art.5 și 8 Anexa 1 - Capitolul I din Legea-cadru nr.153/2017, art.166 alin. (4) Codul muncii, art.1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011, instanța va admite acțiunea formulată, va obliga pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut creșterea salariului de bază cu 7%/10%/15%/20% având în vedere asigurarea predării simultane la 2/3/4/5 clase de elevi, proporțional cu timpul lucrat în condițiile enumerate, începând cu data de 01.09.2017 și până la data pronunțării prezentei sentințe.

Va obliga pe pârât să plătească reclamantului dobânda legală penalizatoare pentru sumele menționate la pct. I din cererea de chemare în judecată.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 din Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Va obliga pe pârât să plătească reclamantului și pentru viitor drepturile salariale cuvenite reprezentând majorări/creșteri ale salariului de bază de bază pentru asigurarea predării simultane, respectiv pe perioada cât îndeplinește condițiile pentru acordarea drepturilor în cauză și a menținerii prevederilor legale care instituie acordarea majorărilor salariale solicitate.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată și precizată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în mun. Deva, str. Ghe. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat reclamant Avramesc Ciprian Dorinel împotriva pârâtului Liceul Tehnologic „Ovid Densușianu” cu sediul în Călan, str. Ovid Densușianu, nr. 5, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut după cum urmează:

- creșterea salariului de bază cu 7%/10%/15%/20% având în vedere asigurarea predării simultane la 2/3/4/5 clase de elevi, proporțional cu timpul lucrat în condițiile enumerate, începând cu data de 01.09.2017 și până la data pronunțării prezentei sentințe, sumă ce va fi actualizată cu rata inflației la data plății.

Obligă pe pârât să plătească reclamantului dobânda legală penalizatoare aferente drepturilor salariale anterior menționate, calculată de la data nașterii dreptului și până la data plății sumei datorate.

Obligă pe pârât să plătească reclamantului și pentru viitor drepturile salariale cuvenite reprezentând majorări/creșteri ale salariului de bază având în vedere asigurarea predării simultane,

respectiv pe perioada cât îndeplinește condițiile pentru acordarea drepturilor în cauză și a menținerii prevederilor legale care instituie acordarea majorărilor salariale solicitate.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, azi 07.10.2020.

PREȘEDINTE,

Badistru Ella Cristina

-concediu de odihnă-

Semnează conf. disp. art. 426 alin. 4 C.proc.civ.

Președintele Tribunalului Hunedoara

Mihaela Aurelia Conta

ASISTENT JUDICIAR,

Oșan Adriana Geta

ASISTENT JUDICIAR,

Florea Ionela

GREFIER,

Costăchescu Mariana